

[Undervisningsministeren.]

kr. årlig, blev da også i 1964 fastsat til i alt 115.000.000 kr. årlig.

Men derudover indførtes som en nydannelse inden for lovgivningen om ungdommens uddannelsesfond en ordning, hvorefter undervisningsministeren bemyndigedes til på statskassens vegne at give tilsagn om garanti for studerendes studielån hos banker og sparekasser efter nærmere retningslinjer.

Nærværende lovforslag omhandlede visse ændringer i uddannelsesfundsloven af rent teknisk karakter. Forslaget tilsigter en lovfæstelse af de retningslinjer, der efter forhandlinger med bankernes og sparekassernes organisationer og efter indhentede erfaringer må anses for formålstjenlige. Blandt disse retningslinjer kan nævnes, at institutionen Dansk Studiefond, der i forvejen administrerer de almindelige lån af uddannelsesfondens midler, også skal medvirke ved etableringen og registreringen af de særlige statsgaranterede studielån. Der søges derfor tilvejebragt hjemmel for, at undervisningsministeren kan bemyndige Dansk Studiefond til at optræde på statskassens vegne med hensyn til udfærdigelse af garantierklæringerne.

Ved almindelige låneformer erlægges renter (og afdrag) ved hver termin, men ved de statsgaranterede studielån er det ordnet således, at renterne normalt tilskrives hovedstolen. Det må derfor findes rigtigst, at garantien ud over de egentlige lånebeløb, der jo højst kan udgøre 3.500 kr. årlig, til lige omfatter de af låneforholdet flydende renter, omkostninger m. v.

Ud over ovennævnte rent tekniske ændringer tilsigter lovforslaget endvidere, at den for finansåret 1965-66 indførte regulering af støttebeløbene i henhold til § 1 i uddannelsesfundsloven udstrækkes til også at gælde for finansåret 1966-67.

Ministeriet har foranlediget iværksat en undersøgelse af forholdene for de studerende ved de uddannelsesområder, der er omfattet af § 1, stk. 1, i loven om ungdommens uddannelsesfond. Undersøgelsen foretages ved instituttet for organisation og arbejds-sociologi ved Handelshøjskolen i København. Endvidere er iværksat den ved flere lejligheder under forhandlingerne her i tinget omtalte undersøgelse af vilkårene for den

øvrige del af ungdommen i aldersklasserne 14-20 år. Denne undersøgelse, der omfatter såvel unge under uddannelse som unge, der ikke er under uddannelse, foretages af socialforskningsinstituttet.

Resultaterne af begge undersøgelser kan ikke forventes at foreligge før i løbet af kalenderåret 1966. Da den fremtidige ordning for støtte af unge under uddannelse blandt andet bør bygge på det ved undersøgelserne tilvejebragte materiale, og da forslag om lovens revision først skal fremsættes i folketingsåret 1966-67, søges den for finansåret 1965-66 indførte automatiske regulering af støttebeløbene i henhold til § 1 i loven om ungdommens uddannelsesfond udstrakt til også at gælde for finansåret 1966-67.

Jeg anbefaler herved lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om husholdningsskoler og husholdningsseminarier m. m.*

Ifølge den gældende lov — nr. 310 af 4. juli 1942 med senere ændringer — om husholdningsskoler og husholdningsseminarier m. m. skal adgangen til optagelse i et husholdningsseminariums 1. klasse bl. a. være betinget af, at den pågældende er fyldt 20 år. Uddannelsen på husholdningsseminarierne har i en lang årrække været 2-årig, men ved undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 374 af 28. oktober 1960 blev den forlænget til 3 år med virkning fra 1962. Herefter kan husholdningslærerinder tidligst dimitteres i en alder af 23 år. Husholdningsseminarierne har imidlertid ansøgt om, at minimumsoptagelsesalderen søges nedsat til 19 år, således at husholdningslærerinder på ny vil kunne dimitteres i en alder af 22 år. Da husholdningslærerindeuddannelsen herved i aldersmæssig henseende på ny vil blive sidestillet med andre tilsvarende uddannelser, finder undervisningsministeriet den ønskede ændring rimelig.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Herved tillader jeg mig at frem-